

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 009902 12 U
Tuzla, 11.12.2012. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog odlučivanja po sudiji pojedincu Milki Donlagić, uz sudjelovanje zapisničara Sadete Hadžismajlović, u upravnom sporu tužioca **Udruženja građana „Borba protiv korupcije BiH“ Transparency international Bosne i Hercegovine Banja Luka, ul. Gajeva br.2., zastupano po predsjedniku odbora Đikić Emiru, direktoru, a on po punomoćniku** protiv akta tužene strane **Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona u Tuzli, ul. Maršala Tita br. 137., broj: A-I-55/12 od 24.09.2012. godine, u upravnoj stvari slobode pristupa informacijama, dana 11.12.2012. godine, donio je sljedeću:**

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta (broj i datum bliže navedeni u uvodu), kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je dana 18.10.2012. godine podnio tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni i prvostepeni akti pobijaju zbog nepravilne primjene materijalnog prava, tj. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl. novine FBiH“, broj 32/01 i 48/11), sa posebnim akcentom na tvrdnju da su osporeni akti nezakoniti iz razloga što se tražena informacija **ne bi trebala smatrati izuzetkom** obzirom da se ne radi o zaštiti postupka donošenja odluka u javnom organu onako kako to predviđa član 6. tačka 3. navedenog Zakona, prije svega imajući u vidu da je postupak, koji je predmet zahtjeva za pristup informacijama, okončan i to donošenjem naredbe o nesprovođenju istrage, a čije dostavljanje u fotokopiji tužilac traži zahtjevima za pristup informacijama.

U tužbi se takođe ističe da prvostepeni organ kao i tužena strana u postupku po žalbi nije cijenila prigovore koji se tiču primjene člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama, a koji se odnosi na sprovođenje **testa ispitivanja javnog interesa**, pa stoga tužilac smatra da se tražena informacija ne bi trebala smatrati izuzetkom obzirom da se ne radi o zaštiti postupka donošenja odluka javnog organa onako kako to predviđa član 6. tačka 3. Zakona, obzirom da je **postupak okončan i donesena odluka po njegovom okončanju**, pa uz to tužilac ukazuje da javni organ nije pružio ni jedan valjan razlog, a pogotovo ne dokaz, koji se tiče pitanja postojanja štete za javnost ukoliko bi javnost bila upoznata sa naredbom o nesprovođenju istrage i razlozima iste.

Tužbom se predlaže da sud usvoji tužbu, poništi osporeno i prvostepeno rješenje.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz upravnih spisa slijedi da je osporenim aktom **odbijena žalba tužioca** izjavljena protiv rješenja Kantonalnog tužilaštva TK broj: A-I-55/12 od 30.08.2012. godine, kojim se **djelimično odobrava pristup informacijama u predmetu Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: TO3 O KT 0007503 10**, tj. u naredbu kojom se utvrđuje da se istraga neće provoditi, dok se **odbija kopiranje tužilačke odluke**.

Iz sadržine spisa upravnog postupka vidljivo je da je tužilac **podnio zahtjeve** za pristup informaciji koja je pod kontrolom javnog organa i to zahtjev broj: 02-04(1752) od 27.06.2012. godine kao i zahtjev broj: 02-04/1787) od 15.08.2012. godine, iste sadržine i kojim se tražila informacija sledeće sadržine:

*„Da li je Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona sprovelo istragu protiv
zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo krivotvorenja isprava?*

Ukoliko je odgovor potvrđan zamolili bismo vas da nam **dostavite kopiju odluke** tužilaštva u konkretnom slučaju“.

Odlučujući o prednjim zahtjevima tužioca, prvostepenim rješenjem je odobren djelimičan pristup informacijama u predmetu Kantonalno tužilaštva Tuzlanskog kantona broj: TO3 O KT 0007503 10, i to tako što je odobren pristup tužioca u **naredbu da se istraga neće provoditi protiv** po krivičnoj prijavi MUP-a TK koja je **podnesena 23.11.2010. godine**, a zbog krivičnog djela krivotvorenje isprava iz člana 351. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona FBiH jer je **nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja**.

Pri tome su navedeni i razlozi neprovođenja istrage i to imajući u vidu odredbe člana 121. stav 1. tačka 4. KZ FBiH, da se krivično gonjenje za ovo krivično djelo ne može poduzeti kad protekne 5. (pet) godina od izvršenja krivičnog djela, pa kako je prijavljena osoba nabavljenu diplomu upotrijebila dva puta i to dana **27.06.2000. godine** prilikom ovjere njene kopije u nadležnoj Službi općine Kalesija i dana **29.06.2000. godine** predajom Ministarstvu obrazovanja nauke, kulture i sporta TK radi nostrifikacije to je utvrđeno da prijavljena osoba jeste počinila krivično djelo krivotvorenja isprave iz člana 351. stav 3. u vezi za stavom 1. KZ FBiH, dakle ranijim zakonom koji je bio na snazi do reforme pravosuđa i donošenja KZ FBiH iz 2003. godine, a kako se odredbom člana 121. stav 1. tačka 4. KZ FBiH krivično gonjenje za ovo krivično djelo ne može poduzeti kada protekne 5 (pet) godina od izvršenja krivičnog djela, to je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja polazeći od činjenice da je prijava MUP-a TK podnesena 23.11.2010. godine, a krivično djelo izvršeno dva puta u 2000. godini.

Pri tome, je prvostepenim rješenjem **odbijen zahtjev za kopiranje naredbe** da se istraga neće provoditi, jer se radi o internom tužilačkom aktu u kojem se donosi odluka nakon izvršenih provjera, odnosno odbijanje kopiranja pomenute naredbe doneseno je na osnovu utvrđenog izuzeća u skladu sa članom 6. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH“, broj 32/01 i 48/11).

Ovakve ocjene i date razloge prihvata kao pravilne i tužena strana, pa po mišljenju ovog suda takve ocjene prvostepenog organa i razlozi koji su za takve ocjene dati u obrazloženju prvostepenog kao i drugostepenog akta imaju dovoljno uporišta u utvrđenom činjeničnom stanju kao i u sadržini predmetnog zahtjeva tužioca od 27.06.2012. godine i od 15.08.2012. godine, i to samo iz razloga što ovaj sud stoji na stanovištu da je zahtjevu tužioca u potpunosti udovoljeno imajući u vidu navode tužioca iz zahtjeva a kojem se dostavljanje kopije odluke zahtjeva samo **„ukoliko je odgovora potvrđan“**.

Samim tim odluku o odbijanju zahtjeva za kopiranje naredbe da se istraga neće provoditi protiv , zbog nastupanja zastarjelosti krivičnog gonjenja, tužena strana je zasnivala i na utvrđenju da se radi o internom tužilačkom aktu koji se donosi nakon izvršenih provjera i koji je donesen nakon utvrđenog izuzeća u skladu sa članom 6. stav 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH“, broj 32/01 i 48/11), pa navodi

tužioca kojima se ističe da je ovaj stav tuženog pogrešan obzirom da je postupak okončan i da je donesena odluka o njegovom okončanju u formi naredbe, u konkretnom slučaju ne utiče na pravilnost i zakonitost osporenog i prvostepenog akta koji je donesen u skladu sa zahtjevom i traženjem tužioca u postupku pristupa informacijama.

Stoga, po shvatanju ovog suda odluka o odbijanju zahtjeva za kopiranje naredbe o tome da se istraga neće provoditi, te odlučivanje o zahtjevu za kopiranje u predmetnoj upravnoj stvari, faktički je suprotno sadržini citiranih zahtjeva tužioca, koji su dostavljanje kopije odluke tuženog zahtijevali samo u slučaju „*ukoliko je odgovor potvrđan*“, a kako je u konkretnom slučaju odgovor negativan tj. odgovor na zahtjev tužioca o sprovođenju istrage protiv **nije potvrđan** obzirom da istraga nije provedena zbog zastarjelosti, te kako iz sadržine zahtjeva slijedi da tužilac u tom slučaju nije ni tražio kopiju naredbe o tome da se istraga neće provoditi, odnosno slijedi konačan zaključak da su **tuženi organi u potpunosti udovoljili zahtjevu tužioca**, te da se odluka o odbijanju kopiranja naredbe o nesprovođenju istrage sadržane u izreci prvostepenog rješenja ukazuje suvišnom, odnosno suprotnom sadržini citiranog zahtjeva.

Imajući u vidu izloženo, ovaj sud smatra da osporenim aktom nisu oštećena prava niti neposredni na zakonu zasnovani lični interes tužioca, da je tuženi organ u potpunosti postupio po zahtjevu tužioca, te s tim u vezi pravilno primijenio odredbe materijalnog prava i to odredbu člana 9. stav 1. u vezi sa članom 14. stav 1. i 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Sl.novine FBiH“, broj 32/01 i 48/11).

S obzirom na izloženo valjalo je primjenom odredaba člana 34. i 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Sl.novine FBiH“, broj 9/05), odlučiti kao u izreci.

Z a p i s n i č a r:
Sadeta Hadžismajlović, s.r.

S u d i j a:
Milka Đonlagić, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

TACNO

PREPISA OUBIENATA

